

सुविस्त्रब्धः निःशंकः ॥ २३ ॥ २४ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति प्रकृतयः प्रकृतीः संजहारत्वा
 सुविस्त्रब्धः पांडुपुत्रान्सहमात्राप्रवासय ॥ वारणावतमधैव यथायांति तथाकुरु ॥ २३ ॥ विनिद्रकरणं घोरं हृदिशल्यमिवार्पितं ॥ शोकपावकमुद्भूतं कर्म
 णैतेन नाशय ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि दुर्योधनपरामर्शो द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 वैशंपायन उवाच ततो दुर्योधनो राजा सर्वाः प्रकृतयः शनैः ॥ अर्थमानप्रदानाभ्यां संजहार सहानुजः ॥ १ ॥ धृतराष्ट्रप्रयुक्तास्ते केचित्कुशलमंत्रिणः ॥ कथ
 यांचक्रिरे रम्यं नगरं वारणावतं ॥ २ ॥ अयं समाजः सुमहान् रमणीयतमो भुवि ॥ उपस्थितः पशुपतेर्नगरे वारणावते ॥ ३ ॥ सर्वरत्नसमाकीर्णं पुंसां देशे मनोर
 मे ॥ इत्येवं धृतराष्ट्रस्य वचनाच्चक्रिरे कथाः ॥ ४ ॥ कथ्यमाने तथा रम्ये नगरे वारणावते ॥ गमने पांडुपुत्राणां जज्ञे तत्र मतिर्नृप ॥ ५ ॥ यदा त्वमन्यत नृपो जात
 कौतूहला इति ॥ उवाचैतानेत्यतदा पांडवानं विकासुतः ॥ ६ ॥ ममैते पुरुषानित्यं कथयंति पुनः पुनः ॥ रमणीयतमं लोके नगरं वारणावतं ॥ ७ ॥ तेताता
 यदि मन्यध्वमुत्सवं वारणावते ॥ सगणाः सान्वयाश्चैव विहरध्वं यथाऽमराः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणेभ्यश्च रत्नानि गायनेभ्यश्च सर्वशः ॥ प्रयच्छध्वं यथाकामं देवा इव सु
 वर्चसः ॥ ९ ॥ कंचिक्कालं विद्वत्यैव मनुभूय परां मुदं ॥ इदं वै हास्तिनपुरं सुखिनः पुनरेष्यथ ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच धृतराष्ट्रस्य तं काममनुबुध्य युधि
 ष्ठिरः ॥ आत्मनश्च सहायत्वं तथेति प्रत्युवाच तं ॥ ११ ॥ ततो भोष्मं शांतनवं विदुरं च महामतिं ॥ द्रोणं च बाह्लिकं चैव सोमदत्तं च कौरवं ॥ १२ ॥ कृपमाचार्यं
 पुत्रं च भूरिश्रवसमेव च ॥ मान्या न न्या न मात्यांश्च ब्राह्मणांश्च तपोधनान् ॥ १३ ॥ पुरोहितांश्च पौत्रांश्च गांधारीं च यशस्विनीं ॥ युधिष्ठिरः शनैर्दीन उवाच दंवचस्त
 दा ॥ १४ ॥ रमणीये जनाकीर्णे नगरे वारणावते ॥ सगणास्तत्र यास्यामो धृतराष्ट्रस्य शासनात् ॥ १५ ॥ प्रसन्नमनसः सर्वे पुण्यावाचो विमुंचत ॥ आशीर्भिर्बृ
 हितानस्मान्न पापं प्रसहिष्यते ॥ १६ ॥ एवमुक्तास्तु ते सर्वे पांडुपुत्रेण कौरवाः ॥ प्रसन्नवदना भूत्वा तेऽन्ववर्त्तत पांडवान् ॥ १७ ॥ स्वस्त्यस्तु वः पथि सदा भूते
 भ्यश्चैव सर्वशः ॥ माचवोस्त्वशुभां किंचित्सर्वशः पांडुनंदनाः ॥ १८ ॥

धीनाश्चक्रे ॥ १ ॥ २ ॥ समाजः पशुपतेः पूजार्थं मेलकः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जातकौतूहलाः जातकौतुकदिदृक्षाः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सगणाः सपरिवाराः सान्वयाः अन्वयोवंशः सकुंतीका इत्यर्थः सानुया
 त्रा इति पाठे यात्रामनुविधीयमानाः शिबिकाकोशाद्युपस्करास्तत्सहिताः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रसहिष्यते स्पृष्टुं शक्नोति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥